

ಉತ್ತರಿಸದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಮನುಷನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ದೇವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವನೆಂದು ತಿಜಯಲು ಶತ್ರುವಾಗಿರುವನು, ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಧಾರಿ ಹೇರಗಿಸಿಂದ ಪೂರ್ಣತಾವಾದ್ಯಾಸದಲ್ಲಿದೆ, ಮನುಷನು ತನ್ನ ಅತೀ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲಿದ್ದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

1. ವಿಶ್ವದ ಮೂಲ

ನಾಯಕರು ಬಿಂದಿಯಲ್ಲಿದೆ ಮನುಷನು ವಿಶ್ವವು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಜಯಲಾರನು. ಮೊಳೆಯ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಿ ವಿಶ್ವವು ಮೆದು ಪದಾರ್ಥದಿಂದ ಬಂದಿತು ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಯು ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಯಂದ ಮುಲಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. ವಿಶ್ವದ ಮೂಲವು ಭೌತಿಕವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅಲಿನ್‌ನೆಂಬುದು. ಅದು “ಅಂತರ್ಗತ ಅಕಸ್ಮೀಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ” ಅಯಿತೆಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಗ್ರಿಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ Zeno ಹೇಳಿದನು. 1790ರಲ್ಲಿ ಹೈನ್ರಿಚ್ ಲಾಫ್ರೆನ್ ಎಂಬವನು ಸುರುಜಯಾದ ಧೂಪುರುಷ ನಕ್ಷತ್ರ ಸಮಾಹಾರ ಗ್ರಹಗಳಾಗಿ ಫಲಿಂಭೂತಗಳಾದವರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. 1900ರಲ್ಲಿ ಎಫ್. ಆರ್. ಹೋಲ್ಟ್‌ನ್‌ ಮತ್ತು ಟಿ. ಸಿ. ಜಂಬಲ್‌ನ್‌ ಎಂಬವರು ಸೂರ್ಯಸಿಂದ ಹಾರುವ ಭೌತಿಕವ್ಯವು ದೂರಾಜದ್ವೀಪು ಕುಮುಡವಾಗಿ ತಂಹಾಗಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಗ್ರಹಗಳ ಆದವರೆಂದು ತಿಜಿಸಿದರು. 1960ರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವು ಹೈಡ್ರೋಜನ್‌ ಗ್ಯಾಸಿನಿಂದ ಉದಯವಾಯಿತೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಶ್ವದ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಯೋಗಗಳು ಭೌತಿಕವ್ಯದ ನಾಯಕವಾದ ಬೀಳವರಿಗೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಜಡಿಸುತ್ತವೆ, ಭೌತಿಕವ್ಯವು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದನ್ನುಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಥಾದಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಭೌತಿಕವ್ಯವು ಮೆದು ಪದಾರ್ಥ ಚೋರ್, ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಯಂದ ಬಂದಿತೋರ್, ಅಣಿಗಳ ಅಕಸ್ಮೀಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸುರುಜಯಾದ ಧೂಪುರುಷ ನಕ್ಷತ್ರ ಸಮಾಹಾರವೋರ್, ಸೂರ್ಯಸಿಂದ ಹಾಲಿಂದ ಭೌತಿಕವ್ಯವೋರ್, ಹೈಡ್ರೋಜನ್‌ನ್‌ ಭೌತಿಕವ್ಯವನ್ನು ಯಾವುದು ಮಾಡಿತು ಎಂಬ ಕಾರಣವನ್ನು ಯಾರೂ ಬಿವರಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹಂಡಿತರು ಭೌತಿಕವ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹಲವಾರು ಅಗಿರಿಗಳ “primeval chaos” ದಳ್ಳಿದೆಯಿಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಲಗಿಗಳ (gases) ಮೂಲವನ್ನು ಅವರು ಬಿವರಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅಗಿರಿಗಳ ಇಲ್ಲ ಇದ್ದ ಸಂತರ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಏನೆಂದು ಯೋಜಿಸುವರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಕೆಂಪಲ ಕಣ್ಣನುತ್ತಾರೆ. ಹೈಡ್ರೋಜನ್‌ ಮೂಲಗ್ಯಾನ್ ಎಂದು ಉಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೊದಲು ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಇದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಅದರೆ ಆ ಮೊದಲು ಇದ್ದ ಯಾವುದೋ ನಂಗತಿ ಯಾವುದಾಗಿತ್ತು” ಮತ್ತು ಅದು ಹೇಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಳಗೆ ಬಂದಿತು, ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ತಿಜಿದಿರುವದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವದ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹಂಡಿತರು ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಓದಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಶ್ವರಂಜಸಿದಾಗ

ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹಲಹಾರಕ್ಕೆ ಯಾವನು ಹೇಳು ನಬೀಎಪಡಲ್ಲ ಇರುವದಿಲ್ಲ,

ನಮಸ್ಯೇಯನ್ನು ಹಲಹಲನಲಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಮಾನವ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಅನಮುಧರೆಯು, ಮನುಷ್ಯನ ವಿಶಿಯಳ್ಳ ಬ್ಲಿಶ್ಟ್‌ಕ್ರಿಯು ನೇವವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವಿಶ್ವಪು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ತಿಜದಿರುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ತಕ್ಷದ್ದು. ಭೂಲೋಕದ ಹೊರಗಿಸಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯ ಬರದಿದ್ದರೆ ತಿಜದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿಲ್ದಕ್ಕೆ ಅವಸಿಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

2. ಮಾನವನ ಮೂಲ

ನಹಾಯಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಬಂದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಜಯಲಾರನು. ಇಷ್ಟತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲ “the father of all mankind” was a “Shabby little Paleocene rat” ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಾಘನ ಮುಂದುತ್ತನು “ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಜೀವಿನುವ ಜೀಲ್ಲ ಆಗಿತ್ತು” ಆದರೆ ಜೀಲ್ಲಯ ಮೂಲವು ಕಡೆಗಳಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಜೀಲ್ಲಯು “ಮೂಲ ತಕ್ಷತಿಯ ಮೊಡುವುಗಳಲ್ಲ ದೈಹಿಕ ಅಣಿಗಳ ಬುಕ್ಕಾದಿಂದ” ಹೊರಬಂದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಸಿಜಿಂಚ ರನಾಯನ ಮತ್ತು ಹೃಡೆನ್ಜನ್ ಗ್ರಾಹಿಸಿಂದ ರನಾಯನಗಳ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಮಾನವನ ಮೂಲದ ಬಾಗಿನ ತಕ್ಷೀಯು ಇನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಲಿಡ್ಡರೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನ್ನು ಜಿಳಿನಕ್ಕೆ ಇಂಸುವುದು ಜಿಳಿನಕ್ಕದ ಮೂಲವನ್ನು ವಿವರಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲದ ತಕ್ಷೀಯು ವಿಶ್ವದ ಮೂಲದ ತಕ್ಷೀಗಿಂತ ಹೇಳುಗ್ಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುವದಿಲ್ಲ.

3. ನೀತಿ ಧರ್ಮ

ನಹಾಯಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನು ನೀತಿಗಳ ಅರ್ತತ್ವಮ ಹದ್ದತಿಯನ್ನು ತಿಜದು ಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನು ಸಲಯಾದದ್ದರೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪಾದದ್ದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಜದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ: ಆದರೆ ಅಂಥ ಜ್ಞಾನವು ಇನ್ನುವಾಗಿ ಯವಂಥದ್ದೂ ನಾಜಕ್ಕು ಆಗಿರದಂಥದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿವಾದ ಸ್ವೀಕರಿತೆಯ ಹದ್ದತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನ ಆಶಕ್ತತೆಯು ಗ್ರಿಇಟ ತಪ್ಪಿಜಾಸಿಗಳಾದ ಸೋಕೆಟಿನ್ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಬೋ ಅವರು, ದೇವರು ಸ್ವೀಕರಿತೆಗಳನ್ನು ಬೋಧನೆ ಕೊಡುವನೆಂದು ನಿಲ್ದಕ್ಕಿನಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ವಿವೇಚನೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲ ಮಾತ್ರವೇ ನಡಿನಲ್ಪಾರ್ಶ್ವಗಾಗಿ, ಅವನ ಸಿಯಮವು ಯಾವಾಗಲೂ ನ್ನಾರ್ಥ ಪರವಾದದ್ದೂ ತನ್ನನ್ನು ನಾಶಹಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಂಥದ್ದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೇಳುದ ಜಿನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ತುರೀಕಾರ ಮತ್ತು ವೈಗಿಗಳ ನಾಶವು ರೂಫಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕರುಣೆಯು ಬಲಹಿನತೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಯೋಜಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೋನತನವು ಕೆಗಳೂ ಕೆಲವು ನಲ ನಡ್ಡಣವೆಂದು ತಿಜಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕಳ್ಳತನ ಮತ್ತು ಚೋನ ಮಾಡುವುದು ಅಂತರ್ಕವಾಗಿ ಮನುಷೆ ಹೊಂದಿವೆ ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕುಡಿಕತನವು ನಾಶಿಕೆ ಹೇಡಿತನಡೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೋಜಿನ ಲ್ಪಾರಿವದಿಲ್ಲ. ವೃಜಿಜಾರವು ಅಂತರ್ಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಮತ್ತು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಕಡೆಗಳಿನಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮದುವೆಯ ತುರಿಜೆಗಳ ವಿಲರಲ್ಪಡಲಾರದವುಗಳಿಂದ ತಿಜಯಲ್ಪಾರಿಯದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಕ್ರೆ ಹಕ್ಕೆಯು ಒಂದು ನಡ್ಡಣ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದ ಎಂಬಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಗಂಧಿಹಾರ, ಶಿಶುಗಳ ಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಲವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ,

ಶವನಂನ್ನಾರು ಹೇಳಿಸಿದಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡಿದೆ. ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರು ತಾವು ತಿಜದಿರುವಂತೆ ವಿಚಾಲಿಸಿದ ಲೀಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಭೂಲೋಕದ ಹೊರಗಿಸಿಂದ ಬರುವ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲದೆ, ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಶೈಲಿಯ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡದೆ ಉಳಿಯತ್ತದೆ.

4. ಜೀವನದ ದುರಿ

ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೇ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವನದ ಗುಲಾಯನ್ನು ತಿಜದುಹೊಳ್ಳಲಾರನು. ಅತ್ಯಂತ ಒಕ್ಕೆಯಿತನಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಜೀವಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುತುವಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪಡೆದುಹೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪುರಾತನರಲ್ಲ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲು ಮನುಷ್ಯನ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರು ಅಭಿಖಾರಿಯಗಳ ರೂಪಿನಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅಸ್ವೇಳಣಿಯು ಇನ್ನೂ ಹುಡುತ್ತಲ್ಪಡುತ್ತೇ ಇದೆ. ಬಾಹ್ಯ ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೇ, ಮನುಷ್ಯನು ತಾನು ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲದೇನೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಶ್ವರಾರ್ಥಕ ಜಿನ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗೆಲೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

5. ದೇವರಿಗೆ ನಂಬಿಂಧ

ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೇ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಾಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಜಯಲಾರನು. ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ದೇವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಜಯಿಸುತ್ತು ಅವನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ದೇವರು ಬಯಸುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಜಯಲಾರನು. ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಕರ್ತಾ ಜಿನಕವಾದಪ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಹೊರಗಿನ ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೇ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರನ್ನು ಅನೇಕ ದೇವರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಕೆಡಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಇಂತಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯಗಟ್ಟಲೇ ದೇವರುಗಳಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಎಲ್ಲಾ ಭೌತ-ಪ್ರವೃತ್ತನ್ನು ಸಜೀವ ನಾವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿಯೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದದ್ದನ್ನಾಗಿಯೂ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಬಂಡಿಗಳಿಗೆ, ಮರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಚೆಲಡಗಳಿಗೆ ಶೂಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಅವನು ನಂಬಿತ್ತಾನೆ. ದೃಬಿಯ ನಿರ್ದೇಶನವಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನು ವ್ಯಾಖಾರವನ್ನು ದೇವಾಲಯದ ಆರಾಧನೆಯ ಭಾಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೊಂಡಿನಿಂದ ದೇವರು ಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲ ಅವನು ತಿಜಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮಾಲಗಳಿಗೆ ಜಡಲ್ಪಬ್ಬಾಗೆ, ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆತನ್ ನೇರೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಡದೇ ಉಳಿಯತ್ತದೆ.

6. ಅಪರತ್ಯ

ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಪರತ್ಯದ ಭರವಸೆಯರಲಾರದು. ಎಲ್ಲಾ ನಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಜೀವಿಸಿರುವದನ್ನು ನಿಲಂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರೆ ಹೊರಗಿನ ನಹಾಯಿಬಿಲ್ಲದೆ, ಅನಂತರದ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾಲಿಗೂ ಚಾನ್ತುವಿಕತೆಯ ಯಾವುದೇ ದೃಢತಡಿಸುವಿಕೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಯೋಜ 14:14ರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ: “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನತ್ತು ತುನಃ ಬಯಸುತ್ತಾನೋ?”

7. ప్రశ్నగటు

మనుషును అతే హాముబ్యావాద త్రస్తీగటు బిశ్వద హారంభ, మనుషును కూరంభ, నైతికతే, అత్యస్తుత జిజు, దేవరోందిగె మనుషును నంబంధ మత్తు అమరశ్వద బగ్గె నంబంధిసియుతుపే. మానవ జ్ఞానదింద ఈ త్రస్తీగటగే లుక్కురగటు హేరటు బయల్కురుపదిల్ల. నకాయిబిల్లదేఁ మనుషును జీవనద అధికారుగి తన్న కుడుకుబికేయిల్ల నకాయిహిననాగిద్దానె. “మానవన మాగచు అవన న్నాధినాదల్ల ఇల్లచెంబుదు ననగే గొత్తు; మనుషును నడేదాడుత్తు నలయిద కండగే తన్న హెజ్జెయస్తుడలారను” ఎందు యీరిబుఁయ 10:23 ఒప్పికొరిశ్చుత్తదే. బృథాన ఈ హెజ్జెకేయస్తు తప్పేందు తోలనలు ఖాలయగట్టలే జనరు తయార్చిద్దారే, ఆదరే అదర స్వస్తుతేయ ఉదాహరణేగాళారిద్దారే, జీవనద అతే మహశ్వద త్రస్తీగటుందిగె వ్యపకలనుపదరల్ల మనుషును అనవకుతేయ బగ్గె బరెద జగత్తిన తిక్షు బుద్ధియ మనస్సుగటల్ల సోక్కెటన్, హ్లాఫోఁ, సినోరోఁ, డేచోత్తిణిఁ, మత్తు జానో లోక్కే ఇద్దారే.

మనుషున అశక్తుతెయు నివిచాదవాగి తోలుపదలంద, మనుషున దృష్టిక అగ్యుతేగటస్తు త్రైతీనాజనలు ఆకాశదింద మళెయస్తు ఖలభలిత ఖుటుగటన్ను కంటుకినువ దేవరు, అవన మానసిక, నైతిక మత్తు ఆత్మిక అగ్యుతేగటస్తు కులతు అపనస్తు సిరాత్తినన్నాగ్ని జడుపదిల్ల ఎందు బిచేజనెయు హేఱుత్తదే. ఆయదలంద దేవరు హోరిగినింద మాగమాడి దేవర ఖితయుళ్ల జీవిగటగే అగ్యుపశ్యవాగియప మాహితియస్తు తిజనుపనెందు తిజదు తొళ్పువుదు యోఎగ్గ వాదద్దాగిదే. దృషియాది త్రైలేఖితవాద త్రశచనేయు మనుషున హాదశ్చే దింపవాగియా అవన దాలిగే బేళకాగియా ఈ లోకదోషగే ఆగఖిన బేళచెంబుదు యోఎగ్గవాగిదే ఎందు బేఁరే మాతుగటల్ల హేళబముదు.

8. లుక్కురగటు

బృథాన ఒందు హలఁడ్చెయు మనుషును తానే పూర్వేసికొళ్లు అశక్తునాదద్దస్తు ఉదాలయాద స్వస్తుతెను ఒదగిసిద్దానెందు త్రుదేశినుత్తదే. నామాన్య మనుషును ఒందు హూటిగింత ఎణ్ణులై హజ్జారిద్దానె, మత్తు అవను రోళ్ల తింద మాత్రదిందలే బదుతుపదిల్ల. అవన అతిందోళ్ల అగ్యుతేగటు దృష్టికచాదపుగటల్ల; బృథలు అవన అతే దొడ్డ అగ్యుతేగట కండగే సిదేఁశి సల్పణ్ణదే. మానవ దేహక్కే శ్రూఢవాయిచిన అగ్యుతేయలుపంచే, మానవ ఆక్షేత్ర బృథలన అగ్యుతేయుళ్లుద్దాగిదే. బృథలు జిచ మత్తు భక్తిగే నంబంధిసిద ఎల్లపన్ను ఒదగిసుత్తదే.